

❖ ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ ❖

ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΙ ΦΟΡΕΙΣ ΠΡΟΣ ΟΙΚΟΛΟΓΟΥΣ ΓΙΑ ΑΧΕΛΩΟ

Διαβούλευση αντί ξεπερασμένων αντιπαραθέσεων

Χαρακτηρίζοντας ακραίες κάποιες θέσεις των Οικολόγων Πράσινων που διατυπώνονται σε νέα ανακοίνωσή τους για την «Εκτροπή Αχελώου», τρεις θεσσαλικοί φορείς απαντούν σχολιάζοντάς τες και καλώντας τους παράγοντες του κόμματος «σε διαβούλευση και αναζήτηση λύσεων σε βάθος αντί για ξεπερασμένες αντιπαραθέσεις».

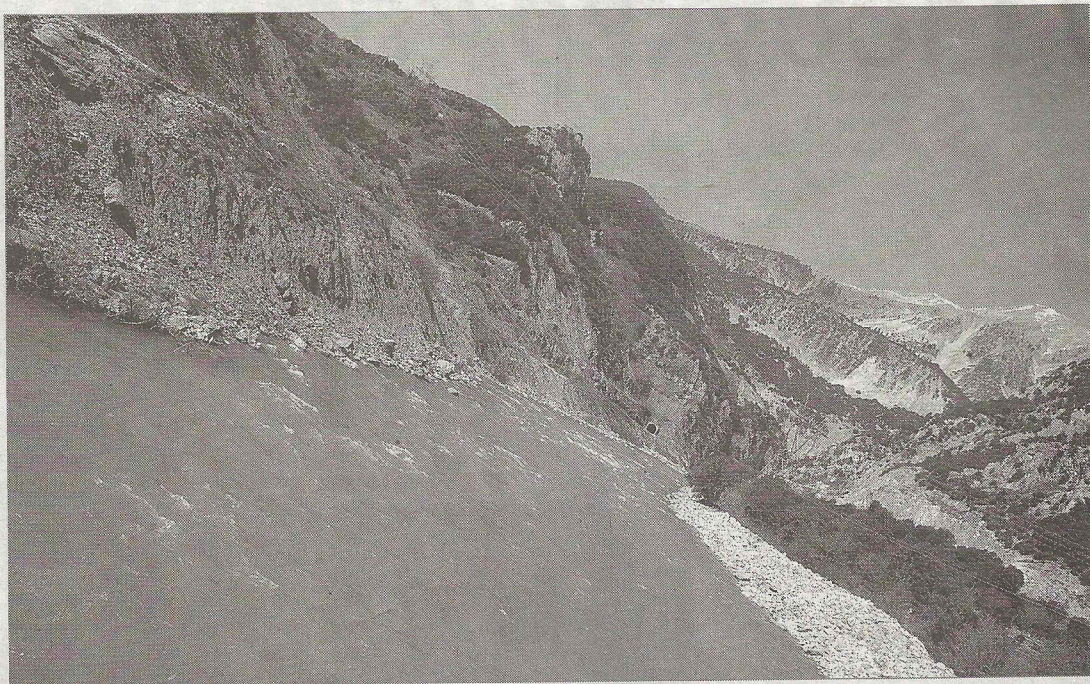
Συγκεκριμένα σε κοινή ανακοίνωση που υπογράφουν οι πρόεδροι του ΤΕΕ Κ&Δ Θεσσαλίας Γιάννης Βαρνάς, του ΓΕΩΤΕΕ Κεντρικής Ελλάδας Γιάννης Γεωργιάδης και της Εταιρίας Θεσσαλικών Μελετών (ΕΘΕΜ) Γιάννης Καλλές, επισημαίνονται τα ακόλουθα:

«Οι Οικολόγοι Πράσινοι λοιδορούν τον υπουργό Υποδομών γιατί ανέδειξε την ενεργειακή διάσταση των έργων του Άνω Αχελώου και τον καλούν να εγκαταλείψει τις «αναπτυξιακές σαπουνόπερες».

Όσον αφορά τα «άχρηστα έργα» (έτσι τα αποκαλούν ακόμη και εκείνα που ολοκληρώθηκαν όπως π.χ. το ΥΠΕ Μεσοχώρας από το 2001) προτείνουν να εγκαταλειφθούν, να μην αξιοποιηθούν αλλά να διατηρηθούν ως «μνημεία πολιτικού ορθολογισμού».

Εκτιμούμε ότι κάποια σχόλια στις ακραίες αυτές θέσεις των Ο-Π είναι επίκαιρα και αναγκαία.

1. Είναι γνωστό, δυστυχώς όχι ευρέως, ότι οι Ο-Π αντιτίθενται στην παραγωγή υδροηλε-

ένδεια επιχειρημάτων, τους πληροφορούμε ότι η ΔΕΗ σήμερα και από πολλά χρόνια επιμένει και ζητά κατηγορηματικά την άμεση λειτουργία του ΥΗ συγκροτήματος Μεσοχώρας και προφανώς δεν συμπλέει με τους αυτόκλητους υποστηρικτές της βιωσιμότητάς της. Προφανώς κάτι περισσότερο γνωρίζει για τα συμφέροντά της. Και μιας και το θέμα είναι επίκαιρο, για μας δεν θα αποτελούσε έκπληξη εάν στο άμεσο μέλλον μια κυβέρνηση, συνεπικουρούμενη από

δες χιλιόμετρα μακριά, όλο και κάποιες επιπτώσεις θα έχει στο περιβάλλον και πάντως όχι μικρότερες από εκείνες της κατασκευής ενός φράγματος επί του Άνω Αχελώου.

Καλούμε λοιπόν τους φίλους Ο-Π να δούνε το θέμα σφαιρικά και συγκρητικά και να επανεξετάσουν τις θέσεις τους για την ενεργειακή διάσταση των έργων Αχελώου, έστω και διατηρώντας τις επιφυλάξεις τους για τη μεταφορά των 250 εκ. κ. μ. νερού από τη λίμνη Σικιά στο

κτρικής ενέργειας με την κατάσκευή φραγμάτων στα ποτάμια της Ε.Ε. και της χώρας μας.

Φυσικά η άποψή τους αυτή δεν έχει γίνει δεκτή σε καμία απολύτως Ευρωπαϊκή χώρα και όπως ήταν φυσικό απορρίφθηκε και από τον αρμόδιο Επίτροπο Περιβάλλοντος κ. Potocnik.

Ειδικά στην Ελλάδα, η σημασία της υδροηλεκτρικής ενέργειας είναι ακόμη μεγαλύτερη, δεδομένου ότι εδώ δεν υπάρχει η εναλλακτική λύση για παραγωγή ενέργειας από πυρηνικά (καλώς), όπως κάνουν πολλές χώρες στην Ε.Ε. Επίσης δεν διαθέτουμε, τουλάχιστον για την ώρα, εγχώριο φυσικό αέριο, πετρέλαιο ή άλλους ενεργειακούς πόρους, παρά μόνο λιγνίτη. Συγκεκριμένα οι ΑΠΕ, μεταξύ των οποίων και το νερό, αποτελούν ευλογία και ευκαιρία για την ανάπτυξή μας σε συνδυασμό με την απεξάρτηση της χώρας από εισαγόμενους πόρους. Όλα αυτά καθιστούν τα επενδυτικά έργα των Ο-Π κατά της ΥΗ ενέργειας απολύτως έωλα.

Παρατηρούμε όμως εδώ και πολύ καιρό οι Ο-Π, αποφεύγοντας να υπερασπιστούν ευθέως και με παρηρησία τους απaráδεκτη, κατά την άποψή μας, θέση τους για την υδροηλεκτρική ενέργεια και για τα ΥΗ έργα του Άνω Αχελώου, επιλέγουν τη δημιουργία εντυπώσεων με την συνεχή επίκληση της «εκτροπής Αχελώου», την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών στον κάμπο κ.α.

Διατείνονται επίσης, επικαλούμενοι αποσπασματικά μία δήλωση του 1991 (!) από τον τότε διοικητή της ΔΕΗ, ότι τα έργα του Άνω Αχελώου είναι επιβλαβή για τη Δημόσια αυτή επιχείρηση. Όμως, ακόμη και εάν δεχθούμε προς στιγμήν ότι ίσχυε κάτι τέτοιο το 1991, από τότε πολύ νερό κύλησε στα ποτάμια της χώρας μας. Αντί λοιπόν να εκτίθενται με τέτοια

όσους επιδιώκουν την «εγκατάλειψη» των ΥΗ έργων του Άνω Αχελώου, παραδώσει τη λειτουργία της Μεσοχώρας σήμερα και της Συκιάς στη συνέχεια σε ιδιωτικές εταιρίες, όπως άλλωστε συμβαίνει αυτές τις ημέρες με τη «μικρή ΔΕΗ». Άραγε μια τέτοια προοπτική για τα ΥΗ έργα του Άνω Αχελώου θα ήταν αποδεκτή από τους Ο-Π;

2. Όλα αυτά τα χρόνια που οι Ο-Π αναπτύσσουν τη γνωστή φιλολογία για την «εκτροπή Αχελώου», εντελώς αθόρυβα και με προνομιακή μεταχείριση, το εισαγόμενο Φυσικό Αέριο έχει μπει στη ζωή μας για τα καλά. Στο θέμα αυτό δεν θα υπήρχε καμία αντίρρηση εάν, εκτός από οικιακή χρήση για την οποία είναι ιδανικό, το εισαγόμενο αέριο δεν καταλάμβανε, μέσα σε ελάχιστο χρόνο, «ηγετικό» ρόλο (περίπου 30%) στην παραγωγή της εγχώριας ηλεκτρικής ενέργειας, κυρίως μάλιστα από ιδιωτικές εταιρίες (Μυτιληναίος, Κοπελούζος, κ.λπ.). Ως γνωστό την παραγωγή αυτής της ηλεκτρικής ενέργειας την αγοράζει το κράτος με συμφωνημένες τιμές και έτσι προκύπτει η απόσβεση και το κέρδος από αυτές τις ιδιωτικές επενδύσεις.

Δεν είναι στις προθέσεις μας να εμπλακούμε σε αναλύσεις των ενεργειακών ζητημάτων της χώρας μας. Δεν μπορούμε όμως να μην σχολιάσουμε το γεγονός ότι κάθε καθυστέρηση στην κατασκευή και λειτουργία των ΥΗ έργων του Άνω Αχελώου (Μεσοχώρα, Συκιά κλπ), αντικειμενικά εξυπηρετεί την ομαλή και απρόσκοπτη επίτευξη των συγκεκριμένων επιχειρηματικών στόχων που προαναφέραμε.

Εκτιμούμε λοιπόν ότι οφείλονται από τους Ο-Π κάποιες εξηγήσεις και για τα θέματα αυτά. Άλλωστε η εξόρυξη και η μεταφορά του Φυσικού Αερίου μέσω τεράστιων αγωγών από χιλιά-

θεςσαλικό κάμπο, που έτσι κι αλλιώς είναι θέμα ανεξάρτητο από την παραγωγή ενέργειας.

3. Και ένα σχόλιο για τις υδατικές ανάγκες στο θεσσαλικό κάμπο.

Συμφωνούμε με τις παρατηρήσεις των Ο-Π για την ανάγκη εξοικονόμησης νερού και τα φαινόμενα κακοδιαχείρισης. Τους διαβεβαιώνουμε ότι οι επιστημονικές οργανώσεις της Θεσσαλίας τα έχουν αναδείξει αυτά εδώ και πολλές δεκαετίες, πριν καν υπάρξει το κόμμα των Ο-Π. Έχουμε πολύ συγκεκριμένες προτάσεις για το τι πρέπει να γίνει για την αξιοποίηση των υδατικών αποθεμάτων και την προστασία τους, κυρίως του υπόγειου υδροφορέα που καταστρέφεται.

Διαβεβαιώνουμε όμως τους φίλους Ο-Π ότι προτάσεις με γενικόττες του τύπου «αναδιάρθρωση καλλιεργειών» δεν αρκούν. Οι προτάσεις για το γεωργικό μοντέλο της χώρας πρέπει να είναι συγκεκριμένες, συμβατές με τις ανάγκες του λαού και της χώρας, ενώ θα πρέπει να συνυπολογίζουν την υφιστάμενη πραγματικότητα αλλά και τις προοπτικές στη ζωή των ανθρώπων που ζούνε στην ύπαιθρο. Σε ένα τέτοιο πλαίσιο καλούμε τους Ο-Π σε συζήτηση και αναζήτηση λύσεων χωρίς ακρότητες και εκ των προτέρων αποκλεισμούς (π.χ. εξ' αρχής όχι στην μεταφορά από τη Συκιά, όχι σε συγκεκριμένες καλλιεργείες κ.ο.κ.)

Είμαστε βέβαιοι ότι και οι ίδιοι θα προτιμήσουν την οδό της διαβούλευσης και αναζήτησης λύσεων σε βάθος αντί για ξεπερασμένες αντιπροθέσεις σε «ναι/όχι στην εκτροπή Αχελώου, οι οποίες αφενός δεν απαντούν στα πραγματικά προβλήματα, αφετέρου χαρακτηρίζουν πια αποκλειστικά και μόνο τους σύγχρονους «Μαυρογιαλούς».